

Men noemt Hem...

Eeuwige Vader

Preek over Jesaja 9 : 5

Te lezen: Jesaja 8:23 9:6

Het is vandaag de eerste adventszondag. Advent betekent: 'komst'.

Eerste advent: het begint te komen.

In de traditionele kerken is de eerste adventszondag het begin van het nieuwe kerkelijke jaar. Als christenen lopen we één maand voor de rest uit. Dat gebeurt niet zo vaak. Dus laten we het uitbundig doen! Vandaag, op 1 december, zeggen we vast tegen elkaar wat alle mensen op 1 januari zeggen:

'Gelukkig nieuwjaar!'

Zo ademt deze zondag de sfeer van vernieuwing. Er staat iets te gebeuren. Het blijft niet bij het oude. Er komt een nieuwe tijd.

Toen aan het begin van deze dienst een kind de eerste adventskaars aanstak, lichtten voor mij al die woorden uit Jesaja 9 op die we zojuist samen hebben gelezen: 'Het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht'.

Een groot licht....en er brandt nog maar één kaarsje! Maar het begint te komen!

Over het aanbreken van nieuwe tijden gesproken: Volgende week, op de tweede adventszondag worden er in deze gemeente een aantal mensen gedoopt. De doop markeert ook het begin van een nieuwe tijd, van een nieuw leven. Het oude gaat in de doop voorbij en het nieuwe begint te komen.

Het oude leven dat je leefde, gaat met de gekruisigde Jezus in het graf. En meteen daarna staat de dopeling met Christus uit de dood op tot een nieuw leven.

Volgende week, in die doopdienst, branden er twee kaarsjes. Tweemaal zoveel als vandaag, maar het is toch een bescheiden begin van het grote licht waarover Jesaja profeteerde: 'Het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht'.

De doop markeert een nieuwe tijd in je leven. De doopzondag is een feest. Het is het feest van een nieuw begin in je leven. Een begin.... twee kaarsjes, maar de rest van het grote licht moet nog komen. En dat duurt de rest van je leven als christen.

Het gedeelte dat we uit Jesaja lazen, gaat over het aanbreken van een nieuwe tijd. Een nieuwe tijd die zal aanbreken met de komst van een nieuwe koning op de troon in Jerusaleem.

Jesaja sprak zijn profetie uit in tijden die bar en boos waren. Het speelde omstreeks 730 v.Chr.. Twee eeuwen geleden was het trotse rijk van koning David en diens zoon

Salomo in tweeën gescheurd. Tien stammen vormden in het noorden van het land een koninkrijk met Samaria als centrum.

De overige twee stammen vormden in het zuiden een rijk, met Jerusalem als hoofdstad. De profetie van Jesaja is in eerste instantie bestemd voor het noordelijk tienstammenrijk. Dat ging door een diep dal heen. Met Jesaja's woorden: het is 'een volk dat in donkerheid wandelt'.

De koning van Assyrië had het land geplunderd, stukken van het land ingepikt en een deel van de bevolking in ballingschap weggevoerd.

In die uitzichtloze situatie profeteert Jesaja het begin van een nieuwe tijd. Een tijd die zal aanbreken als in Jerusalem - in het zuidelijke rijk - een nieuwe koning de troon van David zal beklimmen. Dan zal dus ook de oude scheur geheeld worden. Het heil voor het noordelijke rijk zal komen uit het zuiden, uit Jerusalem. Israël zal weer één zijn.

Er zal een nieuwe tijd aanbreken, waarin het verleden met zijn scheuring en schuld en ontrouw terecht gebracht wordt.

Dat is echt een nieuwe tijd: een tijd waarin ook het verleden genezen wordt.

Jesaja 5: 9 beschrijft de kroningsplechtigheid van die nieuwe koning. Het gaat in deze profetie om de kroning van veel méér dan een gewone koning. Het gaat om de kroning van de Messias, om het koningschap van Jezus Christus. Maar Jesaja ontleent de elementen van de kroningsplechtigheid van de Messias-koning aan de rituelen die gebruikelijk waren in een 'gewone' kroning.

In alle adventspreken dit jaar in deze gemeente gaat het over het laatste deel uit het kroningsritueel.

Als de nieuwe koning op de troon zat, nadat eerst was uitgesproken dat hij daar zat als een vertegenwoordiger, ja als een 'zoon van God':

'Een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven';

nadat daarop de scepter op zijn schouder was gelegd:

'... de heerschappij rust op zijn schouder';

werden hem tenslotte namen gegeven, waarin werd uitgesproken welke regeringsdaden men van de nieuwe koning verwachtte.

Jesaja profeteert van de Messias-koning: 'Men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst'.

De namen waarmee de koning in zijn koningschap werd bevestigd waren elk voor zich punten uit zijn regeringsprogramma.

Vanmorgen gaat het in de prediking over die derde naam: Eeuwige Vader.

Terug naar het begin van de preek. Vandaag is het de eerste adventszondag: het nieuwe begint te komen.

Er is één kaarsje aangestoken: het begint licht te worden.

Volgende week een doopdienst: in het doopvont wordt zichtbaar dat een aantal mensen aan een nieuw leven zijn begonnen.

Van al dat nieuwe moet gezegd worden dat het een begin is. Ik zeg niet 'maar een begin'. Dat zou de kwaliteit, de radicaliteit van het nieuwe omlaag halen. Niet 'maar het begin'. Wel: 'het is een begin'.

We vieren in deze adventsdienst het aanbreken van de nieuwe tijd, van de tijd waarin de koning regeert waarvan Jesaja profeteerde.

We vieren het begin.

Laten we nuchter wezen. Ook 2000 jaar na de geboorte van Jezus is het nog donker in de wereld, is Israël nog niet het land en het volk waartoe God het uitverkoren heeft, is Jerusalem nog niet plaats van waaruit het verleden genezen wordt en scheuren geheeld, zijn er nog stampende soldatenlaarzen en in bloed gewentelde uniformen. We vieren nog altijd het begin van de nieuwe tijd.

Laten we nuchter en eerlijk zijn, wij die 5, 10 of zoals ik 43 jaar geleden gedoopt zijn. We zijn nog altijd bezig nieuwe mensen te worden.

Als je je dit allemaal bewust wordt, klinkt die derde naam waarmee de Messiaskoning tijdens zijn kroning wordt aangeropen je als muziek in de oren: 'Eeuwige Vader'.

'Eeuwig Vaderschap'. Dat is een punt uit zijn regeringsprogramma.

Sterker: zo is Hij koning. Dat programmapunt is zijn naam. Daarop kun je hem aanspreken, daarmee aanroepen: 'Eeuwige Vader'.

Met Jezus Christus is een nieuwe tijd begonnen. Met zijn geboorte een nieuwe tijd voor de gehele wereld. Met ons geloof in Hem, met de doop, een nieuwe tijd voor ons persoonlijk leven.

Maar heel vaak moeten we eerlijk constateren dat we leven in, en bezig zijn met, het begin van het radicaal nieuwe van Jezus' heerschappij, van het Jezus-tijdperk.

Maar, als koning Jezus 'Eeuwige Vader' is, zullen we het waarachtig wel halen!

Dan zit het om zo te zeggen in zijn regeerprogramma dat het een hele tijd duurt voor het nieuwe allemaal en helemaal werkelijkheid is geworden:

'Eeuwige Vader'. Deze koning is als een vader met een lange adem.

Met zo'n koning moet het te halen zijn!

Een vader leeft voor de toekomst van zijn kinderen. Hij zorgt voor hen. Voedt hen op. Beschermt hen. Troost hen. Bemoedigt hen. Corrigeert hen. Dat doet een vader met liefde en geduld tot zijn kinderen volwassen mensen zijn.

Zo is koning Jezus ook vader voor zijn onderdanen.

Hij zet er zich helemaal voor in dat wij de toekomst van zijn koninkrijk zullen halen, volwaardige christenen zullen worden, dat we de radicale nieuwheid van het leven in dat rijk helemaal deelachtig zullen worden.

Hij is daarin 'eeuwige Vader', net zo lang tot wij het 'eeuwige leven' helemaal zullen leven.

Amen.